

29.3.9

25a (לא הורצה) → 26a (משנה ג)

1. והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה' שמות כח, לח
 2. ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול והיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ויקרא ז, יח
 3. ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ויקרא יט, ז
 4. כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: ויקרא כב, כ
 5. והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר: ויקרא ז, יט
 6. והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטמאתו עליו ונקרתה הנפש ההוא מעמיה: ויקרא ז, כ

- I 2g משנה 2g: the ציץ is מרצה for יוצא, not for יוצא → if the קומץ became טמא and he burnt it nonetheless – accepted; but not יוצא
- a Source: v. 1 – cannot refer to פיגול (v. 2 – לא יחשב), nor נותר (v. 3 – לא ירצה), must be טומאה
- i Reason: it is מותר in case of טמא רוב צבור
- ii Challenge: why not allow for יוצא, which is permitted in case of במה
- 1 Answer: end of v. 1 – יוצא acts for sin which is 'לפני ה', not יוצא
- iii Challenge: why not allow for שמאל, which has permitted use on יו"כ (with חפינת הטורת)
- 1 Answer (אביי) (v. 1) → something which is somewhat sinful, as opposed to שמאל which is מותר לגמרי (on יו"כ)
- 2 Answer (אשי) (v. 1) → and not עון המקדישים (a sin of the officiants)
- iv Challenge: why not allow for מום בעלי מום, which are permitted in re: birds (only מחוסר אבר is invalid)
- 1 Answer: v. 4 stipulates that a מום בעל מום can never be accepted
- II Conflicting ברייתות regarding the range of עון of the ציץ
- a באונס – קרבנות נכרים – even קרבן צבור or זרה"ד טמא במזיד, or זריקת דם טמא בשוגג for מרצה ציץ ברייתא 1
- b יחיד/צבור, שוגג/מזיד, whether טמא – whether בשר, דם, חלב or מרצה ציץ ברייתא 2
- i Resolution #1 (ר' יוסי vs. ר' יוסי): תרומה טמאה per dispute about מרצה ציץ
- 1 Resolution #1: may not take טמא to "cover" טהור, and if he did:
- (a) במזיד – חכמים – invalid; בשוגג – valid
- (b) ד' יוסי in either case – valid
- 2 Challenge: all we know from here is that ר' יוסי doesn't "fine" for מזיד, but allowing for ציץ isn't his position:
- (a) מרצה על האוכלים – ר' יוסי – it isn't מרצה for edibles (as well); ר' א – ברייתא
- (b) Defense: reverse positions in the ברייתא
- (i) Challenge (ר"ש): cannot reverse
1. Reason: ברייתא which infers from vv. 5-6 that ציץ is מרצה for אכילות, but not for יוצא
- a. And: we know that ר"א is the author of the position that ליוצא אין זריקה מועלת ליוצא
- b. Therefore: the ברייתא must be authored by ר"א → our ברייתא cannot be reversed
- ii Resolution #2 (ר' חסדא vs. ר' אליעזר): מרצה ציץ per ברייתא invoked above
- 1 Challenge: we only know that ר"א allows for אכילות על ציץ – but not that he doesn't fine for מזיד
- 2 Answer: we do know that he doesn't, per explicit ruling in his name re: תרומת טמא על הטהור – even במזיד – valid
- (a) Challenge: we only know that he doesn't fine in re: תרומה, which is less severe than קדשים
- (b) Answer: if so, we have no one who could author ברייתא 2א
- iii Resolution #3 (ר' ביניא): the טומאה could have occurred במזיד (ברייתא 2א), but the זריקה – only בשוגג (ברייתא 1א) – both are ד"ה
- iv Resolution #4 (ר' שילא): the זריקה could have been במזיד (ברייתא 2א), but the טומאה – only בשוגג (ברייתא 1א) – both are ד"ה
- 1 Challenge: language of ברייתא 2א favors ר' ביניא's alignment
- (a) Answer: ברייתא 2א means if he became טמא בשוגג and then did זריקה – even במזיד
- 2 Challenge: ברייתא which (again) indicates that the fault line is re: זריקה, not טומאה
- (a) Answer: again, rereading wording so that the טומאה is the שוגג/מזיד line